

ЗАЯВИ, ЗВЕРНЕННЯ

«МОЛІТЬСЯ ОДИН ЗА ОДНОГО»

(заява Патріарха Київського і всієї Руси-України)

На початку Конституції України визначено, що вона приймається з усвідомленням «відповідальності перед Богом». Справжнє усвідомлення такої відповідальності не може бути суто декларативним, але має особисто втілюватися в життя згідно з волею людини.

Останнім часом все більше можна почути з різних сторін заклики обмежувати Церкви і релігійні організації в їхній суспільній діяльності на підставі того, що «Україна – світська держава». Так само пояснюються і заклики не допускати публічні прояви віри з боку держаних діячів та службовців.

Український народ вже жив у часи, коли віра і Церква всіляко обмежувалися і переслідувалися, і ні до чого доброго це не привело ані державу, ані суспільство.

Свобода совісті та віросповідання – такі самі невід’ємні права людини, як і всі інші права і свободи. Демократичне розуміння світської держави полягає в тому, що вона не надає людям переваг і не накладає обмежень за ознакою ставлення до релігії, поважаючи їхній вибір. Тлумачення «світської держави» як такої, що змушує своїх громадян приховувати релігійні переконання, обмежує їх винятково приватною сферою і не допускає їх виявлення у сфері публічній, суперечить демократичним принципам.

Фактично, нашому суспільству знову пропонують таке розуміння світської держави, коли атеїстичні чи агностичні світоглядні переконання в публічній сфері мають домінувати над іншими світоглядними переконаннями. Вважаю це спробою повернути наш народ назад, до державного атеїзму.

Зараз у суспільстві активно обговорюється ініціатива групи народних депутатів України розпочинати робочий день Верховної Ради з молитви. На їхню адресу прозвучало багато звинувачень і насмішок. Мовляв, Верховна Рада України – не місце для молитви до Бога.

Згадайте час, коли кожен день політичного протесту на майдані Незалежності розпочинався і завершувався молитвою. На Майдані були різні люди, різного віросповідання, зокрема агностики та атеїсти. Але тоді нікому не спадало на думку сказати, що не треба промовляти зі сцени «Отче наш», бо це «політична подія» і «тут є люди різних релігійних переконань». Так само нікому з прихильників демократичної європейської України не спадало на думку звинувачувати Церкву в політичній діяльності за те, що вона дала місце захисту для побитих на Майдані протестувальників. Навпаки, всі схвалити таку позицію Церкви, а спроби влади під приводом «виконання закону» обмежити право Церков молитися на Майдані були засуджені як тиск і порушення демократії.

Молитися до Бога – один зі способів визнавати свою відповідальність перед Ним, закріплену, зокрема, в українській Конституції. Молитва – це не спосіб показати, що ти кращий за іншого, що ти більш святий чи досконалий, а це звернення до Творця з проханням зробити тебе більш святим і досконалим, ніж ти є зараз.

Майдан розпочинав і завершував свій день молитвою – і в цьому була одна з підвалин його перемоги. Якщо всі ми будемо більше молитися, пам’ятаючи про свою відповідальність перед Богом, Який бачить не лише зовнішнє, але всі дії, слова і помисли кожної людини, тоді і наше суспільство та держава стануть кращими, ніж вони є зараз.

Тому я підтримую бажання народних депутатів розпочинати свій робочий день із молитви. А у який спосіб це має здійснюватися – безперечно залежить від самого Парламенту та його рішення.

Закликаю на всіх Боже благословення!

ФІЛАРЕТ,

ПАТРІАРХ КИЇВСЬКИЙ І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ

19 липня 2017 р.